

270 sonet fengselskveld med Vamp

– Her var det svært fint å spille! Sa vokalist Vidar Johansen til de begeistrede som brukte en seinsommerkveld på Vampkonsert i lufttegården på gamle Molde fengsel..

Ole Foss
kultur[AT]r-b.no

MOLDE: Både kultursjef Tingvoll og andre smilte fornøyd etter å ha forsikret seg sjøl og andre om at "Jo, det nytter å skape noe også rett etter jazzfestivalen". Så mange som 270 var innenfor murene, og flere enn Vamp-ene ga tydelig uttrykk for at her og nå-opplevelsen var både nær, varm og god.
–Sjelden vi har kommet så nær publikum, utbrøt en tydelig fornøyd Vamp–Vidar etter endte ekstrainumre.

Langt fra slitne: En rikholdig og musikalsk variert meny i Vamps "Siste Stikk"-konsert.

svaberg. Og ikke bastante, uoverkommelige vegger. Alle barrierer syntes brutt innover og utover i de sjelelige landskap også, for instrumentalistene, sangerne, formidlerne og energifontenene som sto der og sprutet vellyd og vokal lidenskap ut over de mer enn kvart tusen heldige nådde virkelig fram. Som de også har gjort ulike andre steder i Romsdal det siste året. Og vi trykker dem gjerne til våre bryst som gode venner!

– Bedre enn Sting.

– Dette ga meg en bedre opplevelse enn Sting, sier bergenser Per Hove, som sammen med sin moldebaserte kone Helga og Hanne Flemseter har hatt en stor Vamp-oplevelse.

Nok en gang viste fengselsgården i Molde gamle fengsel seg som en ypperlig konsertarena. Lyden denne tirsdagskvelden klarte sammen med den gode stemningen å lure oss til å tenke hav, himmel, fjell og

Så busta fyker: Øyvind Staveland er hovedkomponist og en av de drivende, gode musikerne i Vamp.

Feriemodus.

Tirsdagens konsert kom noe seint i gang grunnet ulike opplysninger som var gitt om starttidspunkt, men så fikk et publikum i feriemodus tid til både ferieprat og godt drikke i den milde kvelden. Ingen sitteplasser, men slik er nå engang en luftegård laget. For alltid?

Vamp kunne by fram et imponerende sett med låter fra sitt rikholdige visekoldtbord, men selvsagt var det dampende smågryter av fyrige, synkoperte og dansbare saker som putret, boblet og varmet så det rakk. Variasjoner i det lyriske så vel som i det musikalske har gjennom alle år vært et varemerke for Vamp. Det musikalske stavelandske preg er nærmest

umiskjennelig, mens tekstene flyter til fra Ingar Hovland, Kolbein Falkeid og en rekke andre norske diktere. Og da menes *diktere*. Kvaliteten ligger på et plan skyhøyt over det platte ordgyteriet mange andre norske artister tvinger oss gjennom.

Gnistrende.

På de heftigste låtene kan det like fullt være vanskelig å få med seg tiradene til Johansen, Staveland og de andre gjennom det massive lydtrykket. Instrumentalt er det gnistrende og lekende, og det spilles med en feeling og snert som langt fra tyder på at vi har med overarbeidete turnémusikere å gjøre. På rytme- og keyboardsida hadde Vamp tydd til ferieløsninger, men trommis Tore Jamne jobbet definitivt på mer enn det jamne. Gitarist Torbjørn Økland leker og snor seg gjennom både kampestein og myk lyng, mens fløytist, trekkspilloppmaker og fiolinist Staveland drar til så busta fyker. Når Johnsen topper alt med sin klare, sterke vokal foran et harmonisk bakteppe viser

dette at vi fortsatt har med ett av de aller mest musikalsk potente live-band i Norge.

God lyd.

Lyden i fengselsgården var optimal og bemerkelsesverdig varm i behandling av det elektroakustiske. Etter som mørket dro seg innover Molde by, den bemerkelsesverdig stille Øvre Veg og den enda stillere lufttegården der verken fallende synåler eller plastglass kunne høres, følte vi oss som privilegerte denne kvelden.

En strøm av yatzy–hentydninger rettet mot Budstikkas mann tydet på full utbytte for de aller fleste. Tanken om bruk av fengselet og omgivelsene for kulturformål fikk nye tilhengere ved hjelp av en prikkfritt gjennomført Vamp-konsert.

🕒 Publisert: 27.07 06:00

Vellykket for mange: Med fengselsmurene rundt og kirkespiret over opplevde 270 personer en egen sone med Vamp der de kunne se kvelden lyst i møte. Alle foto Ole Foss